

K E N D E L S E:

afsagt af Det Grønlandske Pressenævn den 4. april 2019

i sagen 55-19-01

[Klager]
mod
KNR

[Klager] har klaget over KNRs håndtering af Kuannersuit, idet de mener, at der sendes for meget propaganda og ensidige nyheder til fordel for [Virksomheden].

Som eksempler på artikler, som [Klager] mener er ensidige til fordel for [Virksomheden], har de henvist til følgende artikler bragt på KNR.gl:

”Kuannersuit: [Virksomheden] er optimistiske omkring godkendelser”, bragt den 15. marts 2019

”Kuannersuit: Danske partier er rolige ved mulig eksport til Kina”, bragt den 8. februar 2019

”Sjældne jordarter fra Kuannersuit skal til Kina”, bragt den 1. februar 2019

”Kuannersuit 100 millioner i skatteindtægter”, bragt den 27. november 2018

”[Virksomheden]s nye VVM rapport-afviser miljøfrygt”, bragt den 4. oktober 2018

”Sudbury En minebys fald og genopretning”, bragt den 25. marts 2019

[Klager] har anført, at KNR udsender nyheder til fordel for [Virksomheden], som ligner propaganda nyheder. Man har flere eksempler og erfaring fra resten af verden med miner med uran samt ”sjældne” jordarter, og man har beviser på, hvor sundhedsskadelige disse kan være. [Klager] mener, at KNR undlader at skrive nyheder om disse.

[Klager] mener desuden, at KNR bevidst undlader at udsende foreningens pressemeddelelser. De har udsendt flere pressemeddelelser med argumenter imod KNR's artikler, som er blevet ignoreret.

KNR ved, at foreningen [Klager] eksisterer, men de vil kun skrive nyheder, når det passer dem. Når de skriver nyheder om [Virksomheden], forhører KNR sig ikke hos [Klager]. Det er foreningens opfattelse, at KNR ikke vil høre deres meninger, men derimod ønsker at bringe ensidige nyheder.

Som selvstyre ejet virksomhed har de pligt til at skrive nyheder, hvor de informerer befolkningen mest muligt om mulige konsekvenser af miner med uran. De skal stille kritiske spørgsmål for at få belyst, hvad vi er på vej til. Som det ser ud nu, vil den grønlandsk befolkningen vågne op til et mareridt når engang virkeligheden kommer frem i lyset. KNR vil have en del af ansvaret, hvis det bliver for sent for befolkningen at vide, at miner med uran er noget skidt, og man har ingen vej tilbage.

De ønsker, at KNR skal stoppe med at bringe propagandisk og ensidig journalistik.

Pressenævnets formand, Kirsten Thomassen, udtaler:

Pressenævnet kan træffe afgørelse om, hvorvidt et medie har foretaget en offentliggørelse, der er i strid med god presseskik.

Det er en betingelse for, at Pressenævnet kan behandle en klage, at den der klager har en retlig interesse i det forhold, der klages over. Den der klager skal være omtalt i en artikel, vist på et billede eller på anden måde identificeret i offentliggørelsen for at kunne få en sag behandlet af Pressenævnet.

Da [Klager] ikke er omtalt i de artikler, som de har henvist til i deres klage, har de ikke en direkte og individuel retlig interesse i at få artiklerne behandlet af Pressenævnet, og derfor er de ikke klageberettigede. Sagen afvises herefter i medfør af Landstingslov om Medieansvar § 43, stk. 2, nr. 2.